

Den landbrugsfaglige uddannelse i U. S. A.

Af forstander *A. O. Rasmussen* og
landbrugslærer *P. Hartvig Larsen*.

Forfatterne er netop vendt hjem efter en rejse i U. S. A., hvor de har studeret landbougdommens uddannelse, de hjælpemidler, der anvendes i undervisningen, og lærer-træningen. Vi bringer neden for 1. del af deres beretning.

I 1850 udførte maskinerne 30 pct. af arbejdet i U. S. A., hestene 50 pct., og 20 pct. udførtes af menneskelig arbejdskraft. I 1950 udførte maskinerne over de 96 pct. af arbejdet, hestekraften 2 pct., og den menneskelige arbejdskraft udgjorde mindre end 2 pct.

Behovet i dette stærkt industrialiserede land, hvor landbruget forlængst er blevet en industri, er nu først og fremmest veluddannet arbejdskraft, der kan betjene maskinerne, forestå det kæmpemæssige organisationsarbejde, som her er nødvendigt, og som kan tænke og handle selvstændigt.

Det er da også naturligt, at interessen for god og øget uddannelse af den amerikanske ungdom er meget stor, og tilstrømningen til skoler og universiteter er større, end den nogensinde har været.

Det nuværende uddannelsesprogram bygger på Smidt-Hughes loven af 1917. Der er skolepligt fra det 6. til det 16. år. Børneskolen fortsætter imidlertid efter 8. skoleår lige over i højskolen, der har 4 års undervisning og således først dimitterer eleverne i 18 års alderen. Afgangsbevis fra højskolen giver adgang direkte til universitetet, hvor de fleste studier er på 4—5 år (landbrugsstudiet 4 år).

Når man således kan fortsætte lige fra almenskolen over i højskolen, og når man her kan få faglig uddannelse i alle

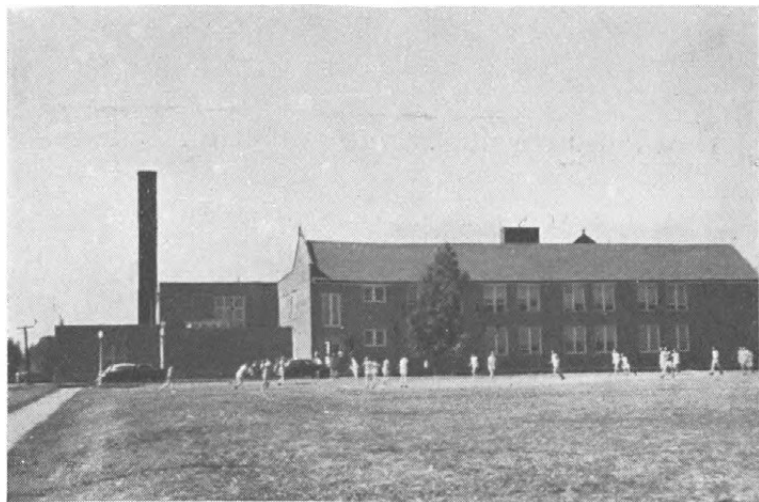

Fig. 1. Typisk amerikansk højskole. Højskolen i Columbia i Missouri.

retninger, er det naturligt, at forældre, der kan overkomme det, lader deres børn tage alle fire år i højskolen med, og således gå i skole til det 18. år.

Højskolens elevtal har derfor i de sidste år været i stærk stigning, og der er alle tegn til, at tilgangen vil fortsætte, således at den almindelige skolegang for såvel arbejderes og farmeres børn som for de mere velstillede klassers børn mere og mere fortsætter til det 18. år.

Den amerikanske højskole har ingen ligheder med vore folkehøjskoler. Den har ligheder, men også kun ligheder, med vore statsskoler. Bedst ville sammenligningen vel blive, hvis vi tænkte os vore kommuneskolars undervisning direkte fortsat med en undervisning, der indeholdt noget af den undervisning, der gives i vore gymnasier — alt efter elevernes ønsker — blandet med undervisningen i vore tekniske skoler, landbrugsskoler, husholdningsskoler m. m.

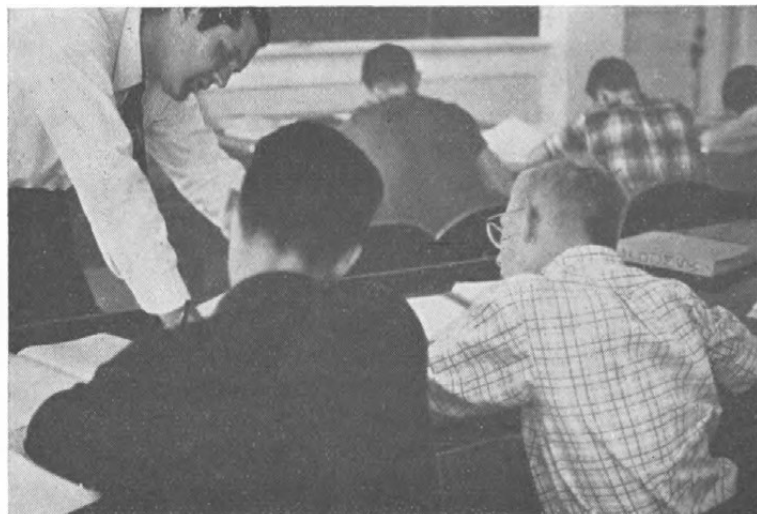
Der undervises 36 uger af året, og hver af ugens første 5 dage har de unge 6 timers undervisning pr. dag. En del af lektielæsningen gennemføres dog under lærerens vejledning i timerne, således at det er relativt lidt, eleverne har af hjem-

melæsning. Størstedelen af lærebøgerne ejes af skolen og forbliver i klasseværelset.

Dette giver for det første 3 måneders ferie og dernæst eftermiddagene og lørdagen fri, således at der er mulighed for, at de elever, der går i højskolen, kan udføre et betydeligt arbejde hjemme og udmærket opnå træning i landbrugsarbejde, før de er færdige i højskolen.

Da eleverne bor hjemme, og således alle er fra samme egn, hvor problemerne i hovedtrækkene er ens, kan læreren i høj grad tilrettelægge sin undervisning efter det stedlige behov. Dette gøres også i vid udstrækning, idet læreren støtter sig til eksempler hentet fra elevernes hjem.

De relativt små klasser, der sjældent overskrider 15—16 elever og hyppigt er mindre, gør også, at læreren i højere grad kan undervise individuelt. Har læreren en elev, der er fra en fjerkræfarm, gør han mere ud af dette emne, end han ellers ville have gjort, og hjælper den unge mand til at studere dette mere intensivt.

Fig. 2. Eleverne udfører beregninger over deres hjemmeprojekter. Læreren diskuterer her foderbehov i et opdrætningsprojekt med Hereford-stude.

Et væld af småskrifter om specielle emner står her til lærerens rådighed. Såvel landbrugsministeriet som universiteterne stiller et stort antal af småpjecer gratis til skolernes disposition.

Undervisningen gennemføres i vid udstrækning som diskussioner mellem lærer og elever, idet denne form, der kræver alle elevers medvirken, anses for den mest effektive undervisningsform. Det er vor studiekreds med rundbordsamtaler og diskussion, der her gennemføres af mange lærere.

Fremgangsmåden er gerne denne: Man definerer problemet, der skal diskuteres, opstiller derefter hovedpunkter for, hvad der fører til problemets løsning, og gennemgår dem så enkeltvis. Dette foregår i diskussionsform og ved studium af pjecerne eller bøgerne i timerne; til slut noterer eleverne så resultaterne i deres notesbøger.

Dette er uden tvivl en grundig behandling af stoffet; men den er næppe, på grund af den tid den tager, så dybtgående som vor undervisningsform.

Herfor taler også to andre forhold. Dels dette, at eleverne får deres landbrugsundervisning i en yngre alder end vore elever og dels, at der i reglen til hver højskole kun er knyttet een lærer i landbrug. Det vil sige, at læreren skal dække alle emner, og da han samtidig besøger sine elever, skal være praktisk orienteret og har ikke så lidt andet arbejde, må det medføre, at han ikke kan fordybe sig i samme grad i stoffet, som en dansk landbrugslærer kan.

Til højskolen er knyttet et stort værksted, der er ret stærkt udrustet med håndværktøj, svejseapparater, boreapparater, revolverbænk og lignende hjælpemidler, der er nødvendige, hvis man skal udføre tømrer-, snedker- og smedearbejde effektivt. I disse værksteder får landbrugseleverne også undervisning. De trænes her grundigt i træarbejde, i smedearbejde, svejsning og lignende.

Disse værksteder benyttes iøvrigt adskillige steder stærkt af højskolens tidligere elever. Skolen animerer dem til blot at komme med deres redskaber og reparere dem i skolens værksted. Det koster dem intet. De låner blot nøglen til værk-

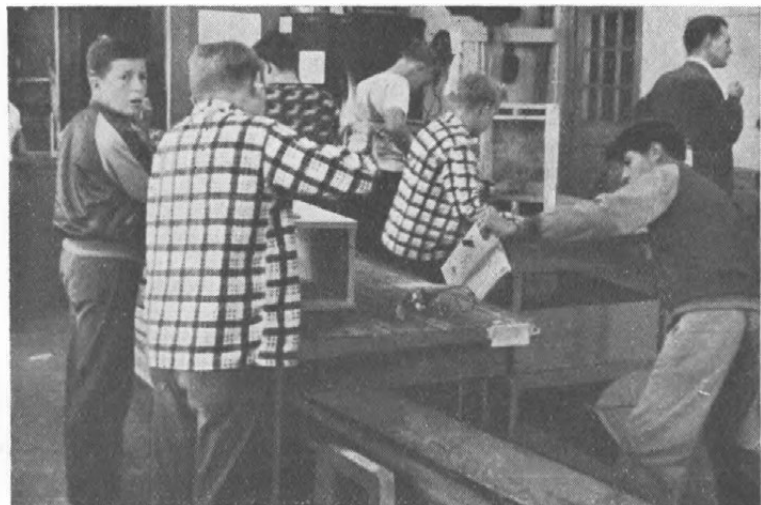

Fig. 3. Yngste klasse på tømrerarbejde i værkstedet.

stedet, og afleverer den igen, når arbejdet er endt. Skolen ønsker på denne måde at bevare kontakten med sine tidligere elever.

I de 4 år, de unge landmænd går i højskolen, har de i reglen 1 times landbrugsundervisning daglig plus eftermiddags-timer 1 eller 2 gange om ugen i værkstedet.

En almindelig fordeling vil være således:

	Klasseundervisning:		Værkstedsarbejde m. v.	
	timer	emne	timer	emne
1. år	270	grundfag*)		
2. år	270	grundfag*)	270	træ- og smedearbejde
3. år	270	maskinlære	70	smedearbejde
4. år	270	driftslære	50	ejendomsbesøg m. m.

Læreren nøjes imidlertid ikke med at diskutere problemerne fra forældrenes farme med eleverne i klasseværelset; han følger også eleverne til deres hjem, og de fleste lærere stræber efter at besøge deres elever mindst een gang månedlig. På denne måde får han et godt indtryk af landbruget i de hjem,

*) Planteavl, kvægavl m. m.

hvis børn han underviser, og dette er en stor styrke for ham i hans undervisning, en god hjælp til at fange elevernes interesse.

Desuden sætter han eleverne i gang med at opdrætte stude, svin, fjerkræ eller andre husdyr, eller dyrke større eller mindre arealer i marken for deres egen regning — eller i hvert tilfælde for deres egen indsats — eventuelt økonomisk i samarbejde med deres forældre. Han taler med forældrene for at få dem til at forstå betydningen heraf, han animerer stærkt til at gøre en god indsats igennem organisationen »Future Farmers of America«, som skal omtales senere, og således er det lykkedes at få gennemført, at de fleste elever har et godt program hjemme for de fire år, de går i højskolen.

Det kan tage sig meget forskelligt ud, men kan f. eks. være således:

1. år: Opdræt af 1 so — 2 kuld grise — dyrkning af 5 acres majs.
2. år: Opdræt af 2 søer med tilhørende grise — 1 kvie — 5 acres med hvede.

Fig. 4. LeRoy Deles Denier, 16-årig »Future Farmer« i sin majsmark.

3. år: 2 søer — opdræt af grise til slagterivægt — 1 ko — 5 acres med kløvergræs.
4. år: Halvpart med faderen om opdræt af svin — 1 malkeko plus 1 kalv — 5 acres med majs og forpagtning af 5—10 acres med majs eller sojabønne.

Af de penge, der kommer ind ved salg af disse afgrøder og husdyr, må der naturligvis hyppigt betales noget til faderen for foder og lignende. Det vil være meget forskelligt efter forholdene i hjemmet; men ofte bruges pengene også til indkøb af maskiner e. lign., og det er slet ikke ualmindeligt, når en søn er færdig i højskolen og fortsætter hjemme med at hjælpe faderen, at han så ejer en betydelig part af maskinerne eller på anden måde er mere eller mindre medindehaver af farmen.

Som amerikansk landbrug drives — de unge rejser sjældent fra det ene landbrug til det andet for at lære, som man gør det herhjemme — er lærerens indsats her uden tvivl meget værdifuld. Disse hjemmeprogrammer, hvor de unge på pengepungen føler, hvilken betydning den teoretiske viden har, giver undervisningen i klasseværelset den aktuelle baggrund, der er nødvendig for at fange de unges interesse.

Den unge amerikanske landmand, der søger højskolen, har, når han forlader denne, en grundig landbrugsteoretisk uddannelse bag sig, og han har i hjemmet lært at benytte og håndtere de mange maskiner og redskaber, som moderne amerikanske landbrug betjener sig af.

Den teoretiske landbrugsundervisning, han har fået, vil måske knapt være så dybtgående som den, en ung landmand, der har gennemgået et landbrugsfagligt kursus og 9 mdr.s landbrugsskoleophold, herhjemme har; men hvad de fire år i højskolen giver ham forud for hans jævnaldrende danske kolleger er først og fremmest en bedre almen uddannelse. Højskolens undervisning er vel ikke helt det samme som vor studentereksamen, hvor eleverne må foretage al lektielæsning hjemme og har undervisning en større del af året end i den amerikanske højskole; men på mange områder opnår

eleverne i højskolerne den samme viden. Det er således et meget stort antal af unge amerikanske landmænd, der får denne grundige almene uddannelse.

„Future Farmers of America“.

Fremtidens landmænd i Amerika.

Motto:

»Learning to do	At lære at arbejde
doing to learn	at arbejde for at lære
earning to live	at tjene for at leve — og
living to serve.«	at leve for at tjene andre.

Som tidligere omtalt blev de første landbrugsfaglige klasser i højskolen startet allerede i 1917, samme år som Smidt-Hughes loven var vedtaget.

De unge landmænd, der her til undervisningen blev skilt fra deres øvrige kammerater og kom i klasse sammen, følte ganske naturligt på grund af fagfællesskabet en nærmere tilknytning til hinanden end til skolens øvrige elever, og mange steder stiftede de små landbrugs klubber, væsentligst med underholdende opgaver og fritidsbeskæftigelse for øje — en noget lignende start, som vi flere steder har set vore foreninger af unge landmænd få.

Mellem 1923 og 1928 opstod en række sammenslutninger af »Future Farmers« indenfor de enkelte stater, og i 1928 stiftedes i Kansas City i U. S. A.s hjerte »Future Farmers of America« som en organisation omfattende hele U. S. A.

Organisationen er siden vokset stærkt og tæller i dag 320 000 medlemmer. Landmændene, lærerne ved højskolerne, undervisningsministeriets embedsmænd og mange private foretagender har fra første færd set, hvilken indflydelse denne organisation kunne have på udviklingen og uddannelsen af de unge, og har støttet den og hjulpet den frem.

Det er dog uden tvivl først og fremmest arbejdet, der ydes af lærerne og lederne fra undervisningsministeriet, der har gjort denne organisation af unge landmænd til et så effektivt og betydningsfuldt led, som den i dag må siges at være i den unge landmands uddannelse i U. S. A.

At man fra alle sider søger at højne denne ungdomsorganisation og gøre den tiltrækkende for de unge landmænd, ser man mangfoldige beviser for. Når de nationale ledere samles i Washington, bliver de modtaget af præsidenten for De forenede Stater. I klasseværelserne på højskolerne hænger et stort fløjlstæppe med organisationens navn malet på blå bund med store, gule bogstaver hen over organisationens emblem, der er bygget op af ploven, uglen og den opgående sol. Desuden hænger der talrige billeder fra »Future Farmers«' virksomhed. Forretningsfirmaer udgiver landbrugskalendere med billeder af »Future Farmer«-drengene. Landbrugsblade bringer hyppigt billeder af »Future Farmers«, og man ser forsiden på landbrugstidsskrifter med store billeder i farver af »Future Farmers«.

Pressen og radioen beskæftiger sig hyppigt med deres organisation. Ved dyrskuerne er det mange steder ved at være sådan, at det er »Future Farmers« og »4-H«-drenge og -pigere dyr, der udgør det største antal af de udstillede dyr. Men det

Fig. 5. Præsident Truman modtager »Future Farmers« ledere.

finder den amerikanske farmer i sin orden. Når han møder op til dyrskue, er det vel af samme grunde som hans danske kolleger, men det er samtidig i høj grad for at være med til at hædre de unge for deres opdrætterarbejde. Der kan nævnes meget mere. Alt sammen tegn på, at man søger at gøre organisationen til det mest mulige for de unge.

Intet under, at det også er lykkedes at skabe en begejstring og respekt for denne ungdomsorganisation, som meget få ungdomsorganisationer, såvel i U. S. A. som i andre lande, nyder.

Foreningens formål.

Foreningens formål er meget omfattende og mangesidet. Man har opstillet 12 hovedpunkter:

- 1) At udvikle lederevne inden for landbruget.
- 2) At skabe kærlighed til livet på landet.
- 3) At styrke de unge landmænds kristentro.
- 4) At skabe større interesse for at vælge de rette opgaver inden for landbrugserhvervet.
- 5) At opmuntre medlemmerne til at udvikle individuelle landbrugsprogrammer og hjælpe dem til at blive startede som landmænd.
- 6) At opmuntre medlemmerne til at forbedre landbohjemmet og dets omgivelser.
- 7) At deltage i værdifulde foretagender til forbedring af landbruget.
- 8) At udvikle karakteren hos de unge landmænd og træne dem til nyttige borgere og gode patrioter.
- 9) At deltage i kooperative foretagender.
- 10) At opmuntre til og praktisere sparsommelighed.
- 11) At opmuntre til bedre uddannelse gennem ydelse af stipendier.
- 12) At opmuntre til udviklingen af gode fritidsbeskæftigelser.

Vi ved, hvorledes vi herhjemme, i tider hvor der har været rigelig med føde, har oplevet, at den øvrige befolkning glemmer, hvor værdifuld landmandens opgave er. Det samme har

været tilfældet i U. S. A., og den samme følelse, som en ung landmand kunne have i trediveerne, når han kom til byen og hørte ordet »bondeknold«, har unge amerikanske landmænd også oplevet.

Selv om det måske først og fremmest er vilkårene, der har ændret sig, så er der heller ingen tvivl om, at denne ungdomsorganisation har gjort meget til at hjælpe de unge til større selvspekt og ligefrem stolthed over at være en »Future Farmer«, og det er ikke fri for at være sådan i dag, at adskillige af byens unge nu misunder de unge landmænd, at de er medlemmer af denne så ofte og godt omtalte organisation. Særligt mærker man det, når de i oktober samles til deres årsmøde i Kansas City, mødende op i deres smukke mørkeblå fløjsjakker. Forretningernes vinduer bliver fyldt med plakater med »Velkommen Future Farmers«, borgmester og senator for staten modtager dem, og ministre og ambassadører taler ved deres møde.

Arbejdsprogram.

De opstillede mål søges nået gennem et arbejdsprogram, der er særdeles omfattende, og hvoraf vi skal nævne enkelte af de vigtigste opgaver:

- 1) *Økonomisk og rådgivende hjælp* til de unge landmænd i højskolen under udviklingen af deres farmerprojekt, f. eks. derved, at de hjælpes ved anskaffelse af de første husdyr.
- 2) Samarbejde ved *køb og salg af produkter*, foderblandinger og gødning, bygning af mødelokaler, afholdelse af dyrskuer, udstillinger og andre fælles arrangementer.
- 3) Deltagelse i *kommunale fællesopgaver* og anliggender og i velgørenheds- og oplysningsarbejdet inden for sognet.
- 4) *Selvstændig ledelse af foreningen*, arrangering af møder, diskussioner og konkurrencer i mødeledelse og foredrag m. m. Agitation for foreningen, radioudsendelser, udgivelse af medlemsblad og lignende, der udvikler evner og opøver færdigheder til deltagelse i foreningsliv.

- 5) Oprettelse af *en sparekasse*, rådgivning ved medlemmernes investeringer i jord, bygninger, besætning, redskaber og maskiner. Tilskyndelse til regnskabsføring, budgetlægning og andre ting, der kan bringe medlemmerne i forbindelse med økonomiske problemer.
- 6) Opmuntring til teoretisk uddannelse gennem *prisbelønning* og gennem rådgivende virksomhed.
- 7) Organisering af *underholdning* af mange forskellige arter, sport og idræt, udflugter, lejrture og lignende.

Organisation.

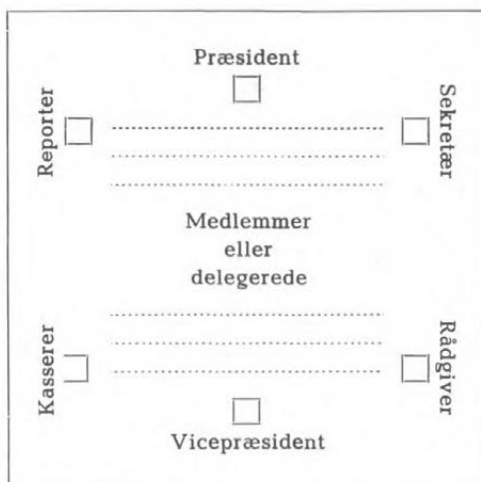
Hver enkelt lokalforening af »Future Farmers« vælger præsident, vicepræsident, sekretær, kasserer og reporter. Læreren i landbrugsfag er selvskreven medlem som rådgiver for foreningen.

Lederne vælges for et år ad gangen. Delegerede fra de enkelte foreninger samles en gang om året til stats-årsmøde og vælger her statsledere. Hver stat sender 2 delegerede til national-årsmødet i Kansas City i oktober, og disse vælger de nationale ledere og præsidenten for »Future Farmers of America« for det kommende år.

En »Future Farmers« kan ikke genvælges til samme post. Når dette er forbudt, skyldes det ønsket om, at så mange af de unge som muligt får opgaver inden for foreningsvirksomheden og dermed opnår en betydelig praktisk træning i foreningsarbejde.

Eftersom dette er en vigtig opgave for foreningen, er der lagt stor vægt på, at møderne gennemføres på formløst måde.

Mødelokalet, som benyttes, er indrettet således, at præsidenten sidder foran forsamlingen, og ved hans side er talerstolen. I modsatte ende af salen sidder vicepræsidenten, og ved flankerne af forsamlingen sidder henholdsvis kasserer og sekretær, reporter og rådgiver ved hver sin pult. De har hver især foran sig på pulten anbragt et af foreningens symboler, der tilsammen danner foreningens emblem.

Symbolerne placeres således: ved præsidentens pult: solen, ved vicepræsidentens pult: ploven, ved sekretærens pult: majscolben, ved kassererens pult: Washingtons billede, ved reporterens pult: det amerikanske flag og ved rådgiverens pult: uglen.

Emblem.

Emblemet er bygget op af majscolben — den nationale afgrøde — set i tværsnit, og inden for denne symboliserer en plov tilknytningen til jorden, en ugle symboliserer visdom og kundskab, og en opgående sol er tegnet på den fremgang, der vil komme, når alle landmænd er veluddannede og har lært at samarbejde. Over disse symboler svæver den amerikanske ørn for at kendetegne foreningens nationale karakter. Såvel foreningens emblem som det særlige mødeceremoniel, der benyttes ved hvert mødes indledning og afslutning, er patentbeskyttet, og kan derfor ikke bruges eller kopieres af andre.

Fig. 6. »Future Farmers« emblem.

Mødeceremoniellet.

Hver gang et møde afholdes, indtager medlemmerne deres pladser som angivet.

Mødet indledes ved, at præsidenten rejser sig og bekendtgør, at man nu vil kalde sammen og afholde et møde i den og den forening af F. F. A.

Han siger derefter henvendt til vicepræsidenten: »Hr. vicepræsident, er alle bestyrelsesmedlemmer på deres pladser?«

Vicepræsidenten rejser sig og svarer: »Jeg vil finde ud af, om de er på deres pladser og rapportere tilbage til dig, hr. præsident«. Vicepræsidenten kalder derefter reporteren.

Reporteren svarer: »Reporteren er stationeret under flaget«.

Vicepræsidenten: »Hvorfor under flaget?«

»Fordi flaget dækker Amerikas Forenede Stater, og således stræber jeg efter at oplyse folk, så enhver mand, kvinde eller barn kan vide, at »Future Farmers of America« er en organisation, der når fra staten Washington til Puerto Rico og fra staten Maine til Hawaii.«

Vicepræsidenten kalder derefter kassereren.

Kassereren svarer: »Stationeret under Washingtons billede«.

Vicepræsidenten: »Dine pligter der?«

Kassereren: »Jeg fører regnskab over udgifter og indtægter, således som Washington førte sine landbrugsregnskaber, omhyggeligt og nøjagtigt. Jeg opmuntrer til sparsommelighed imellem medlemmerne og stræber efter at opbygge vor finansielle stilling gennem besparelser og investeringer. George Washington var bedre i stand til at tjene sit land, fordi han var økonomisk uafhængig.«

Vicepræsidenten kalder derefter sekretæren, og denne svarer: »Jeg er stationeret under majscolben.«

Vicepræsidenten: »Dine pligter der?«

Sekretæren: »Jeg udarbejder en nøjagtig beretning over alle møder og korresponderer med andre sekretærer overalt, hvor der gror majs, og hvor »Future Farmers« mødes.«

Vicepræsidenten kalder derefter rådgiveren (læreren), og denne svarer: »Her ved uglen«.

Vicepræsidenten: »Hvorfor ved uglen?«

Rådgiveren: »Uglen er det gennem tiderne anerkendte symbol på kundskab og viden. Jeg er ældre end resten af jer og er derfor bedt om at vejlede jer, eftersom der viser sig behov herfor. Jeg håber, at mine råd altid vil være baseret på sand kundskab og modnet visdom.

Hr. vicepræsident, hvorfor har du en plov placeret foran dig?«

Vicepræsidenten: »Ploven er symbolet på arbejde med og dyrkning af jorden. Uden arbejde kan hverken kundskab eller viden

udrette meget. Mine pligter kræver, at jeg altid assisterer i arbejdet med ledelsen af vor organisation. Jeg præsiderer ved møder i præsidentens fravær, hvis plads er under den opgående sol.»

Rådgiveren: »Hvorfor er præsidenten stationeret således?«

Vicepræsidenten: »Den opstigende sol er tegnet på en ny æra for landbruget. Hvis vi blot vil følge vor præsidents ledelse, vil vi blive ført ud af mørket og selvoptagetheden til et glorfyldt solskin af næstekærlighed og samarbejde.

Hr. præsident, alle bestyrelsens medlemmer er på deres pladser!«

Præsidenten rejser sig og vender sig mod vicepræsidenten og siger: »Tak hr. vicepræsident. Sekretæren vil råbe medlemmerne op.«

Sekretæren svarer med at opgive antallet af medlemmer og gæster, der er til stede.

Præsidenten takker og spørger: »»Future Farmers«, hvorfor er vi her?«

Alle medlemmer rejser sig og fremsiger i fællesskab: »For at praktisere brodersind og ansvarsfølelse på landet og udvikle lederenskaber, som en »Future Farmer« bør besidde.«

Præsidenten: »Gid vi må opfylde vore formål. Jeg erklærer nu dette møde af »Future Farmers of America« for retmæssigt åbnet.«

Udnyttelse af konkurrencemomentet.

»Future Farmers« søger som allerede omtalt at nå sine mange og høje mål ad mange veje. Ikke mindst udnyttes konkurrencemomentet stærkt.

Når en ung højskoleelev melder sig ind i »Future Farmers«, får han benævnelsen »Green Hand«, den laveste grad af »Future Farmers«' medlemsskab, og denne benævnelse vil han beholde, indtil han præsterer et vist stykke hjemmearbejde, opdrætningsarbejde, dyrkningsarbejde e. lign.

Så kan han opnå benævnelsen »Chapter Farmer«. Præsterer han imidlertid et godt stykke hjemmearbejde, opdrætter svin, stude e. lign. og har en god indtægt herved, kan han ansøge om at blive »State Farmer«, og hvert år udpeges der således et større eller mindre antal »State Farmers«. De, der har taget »State Farmer«-graden, kan ansøge om at blive »American Farmer«.

Sidste år blev ca. 300 unge udnævnt til »American Farmer«. Det er en meget ærefuld titel for de unge at få. Udnævnelsen finder sted ved årsmødet i Kansas City og tildeles ved en høj-

tidelig ceremoni, hvor hver enkelt kommer op på platformen foran den titusindtallige forsamling og får sit bevis tildelt.

»American Farmers« konkurrerer endelig om at blive »Star Farmer«. U. S. A. er delt op i fire regioner, og inden for hver region udpeges årlig en stjernefarmer. Men for at nå denne særlige udmærkelse, må man have gjort noget særlig ekstraordinært. Det vil være unge, der har vist ualmindelig flid og også ualmindelige evner ved deres arbejde i hjemmet. Ved udnævnelsen får stjernefarmerne pengebelønninger.

Een af disse fire bliver udnævnt til stjernefarmer for hele Amerika. Stjernefarmeren for 1950 var fra Florida og hed *Forrest Davis*. På sit hjemmeprogram havde han fra sit 13. til 21. år tjent 45 000 dollars og besad flere fremtrædende offentlige hverv. Han fik 1000 dollars og blev af ambassadør *Kaufmann* inviteret til Danmark som Turistforeningens og Landbrugsraadets gæst.

Præmiesystemer bruges over for en lang række opgaver som opdræt af husdyr, dyrkning af jord, bygning af småhuse

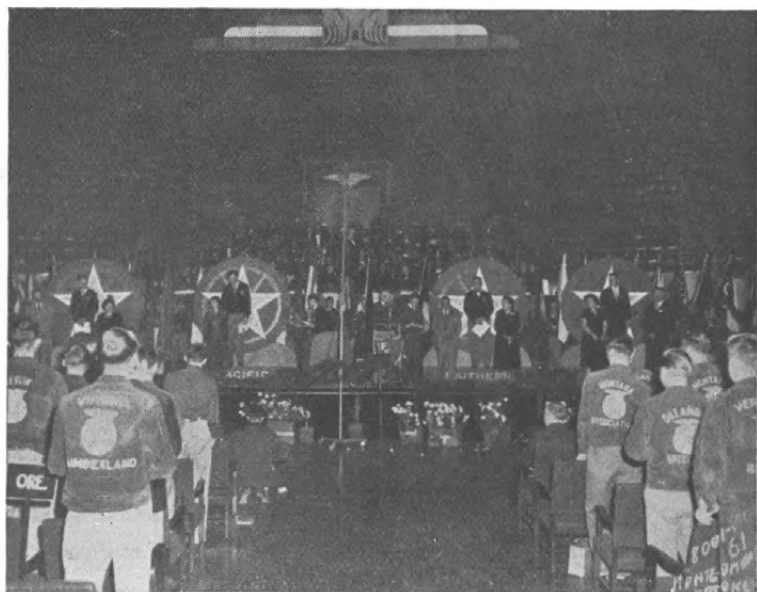

Fig. 7. Ceremonien ved udpegningen af stjernefarmeren for 1950. *Forrest Davis* og hans forældre står ved den anden stjerne fra højre.

til svin og søer m. m. En konkurrence, der lægges stor vægt på, er konkurrencen i veltalenhed. Den føres helt frem til udpegning af en national vinder ved årsmødet i Kansas City.

Opdrættede stude bedømmes og præmieres ved fælles skuer og sælges derefter på auktion til priser, der for de højst præmierede dyr ofte ligger langt over noteringen, idet restauratører gerne køber disse stude for at sælge bøf af dem i det kommende år.

Demonstrationer.

Man arrangerer demonstrationer i en lang række emner som fodring af fjerkræ, svin og andre husdyr, bekæmpelse af sygdomme, bygning af småhuse o. s. v.

Demonstrationerne udføres ofte af de unge selv, unge, der har sat sig ind i det emne, der skal tales om. Det virker ofte langt bedre, når disse unge står frem i deres smukke, blå uniformer og demonstrerer, hvorledes det pågældende problem skal løses, end hvis en lærer eller konsulent gjorde det.

Med alle hjælpemidler, tavler og andet demonstrationsmateriale til rådighed står to eller tre unge, så mange som det nu er nødvendigt til demonstrationen, frem og fortæller. Vi skal blot bringe indledningen fra en sådan demonstration, hvor man ville forklare tilhørerne betydningen af renholdelsen af svinestalde.

1. Future Farmer: »Min kammerat, *Gleen Grosh*, og jeg, *Harold Peck*, repræsenterer »Fall F. F. A.«. Vi vil gerne give jer en praktisk demonstration på, hvorledes man renholder sine svinehuse. Svineopdrætningen er en af vore største produktioner; for den, der kan lide flæsk, er der intet, der kan erstatte det. Vi må producere tusinder af tons flæsk årlig for at tilfredsstille efterspørgselen. For at gøre dette, må vi stræbe efter at opnå så store kuld som muligt og opdrætte dem rentabelt, idet vi bruger de bedste metoder i produktionen. For at opdrætte sådanne kuld er det meget nødvendigt, at renlighed bliver praktiseret i svinehuset. Ved renholdelse mener vi skabelse og opretholdelse af sunde opholdssteder for vore svin. Formålet for denne demonstration er meget omhyggeligt at forklare, hvorledes renholdelsen af husene kan gennemføres.«

De to kammerater skiftes derefter til at forklare og demonstrere de forskellige sider af det valgte emne. De vigtigste

sygdomme og skadedyr omtales, præparater vises, og selve rengøringen af husene gennemgås. Til demonstrationsmaterialet hører også en fin gris, der er vokset op under de bedste vilkår, og en elendig gris, der har haft alle de sygdomme, en gris kan få. — Det er en håndfast, men sikkert også meget belærende demonstration for såvel tilhørerne som de to unge landmænd selv.

Det hele er arrangeret, så det giver en nyttig og god oplysning for dem, der er interesserede og vil høre det, og der er mange, der gerne vil høre disse unge »Future Farmers«. Man må heller ikke glemme, at disse unge, og det går jo hyppigt på skift, opnår en fortrinlig træning i at optræde offentligt, og det er egentlig forbavsende, hvad de i så ung en alder kan præstere af fri optræden.

Årsmødet.

Årets arbejde når sit højdepunkt ved afholdelsen af årsmødet i Kansas City først i oktober. Her samles delegerede fra alle stater, og foruden disse strømmer ofte fra alle egne af U. S. A. mere end 10 000 »Future Farmers«, alle i deres blå uniformer, til årsmødet. Her uddeles »American Farmer«- og »Star Farmer«-graden og »Æres American Farmer«-graden, der anses for en meget fin anerkendelse for lærere, professorer og praktiske landmænd, der har støttet »Future Farmers« arbejde. Her uddeles belønninger til dem, der har opnået de fineste resultater i deres hjemmearbejde, og her uddeles stipendier.

Rammerne omkring årsmødet skabes på en meget festlig måde af et nationalt band og et nationalt kor, hver på 100 mand. Det er F. F. A.-ernes største uge.

Sommerlejr.

I de fleste stater ejer »Future Farmers« barakbygninger e. lign. i en eller anden smuk egn af staten, hvor de afholder sommerlejr for deres medlemmer. De, der kan afse tid hertil, tilbringer kortere eller længere tid i hinandens selskab, og det, der bydes på, strækker sig fra faglige diskussioner og gudstjenester til sport, musik o. lign. Kort sagt alt, hvad et lejrliv kan rumme af sund underholdning for unge mænd.

Fig. 8. Vandvider automobilforretning i Columbia har stillet en Studebaker halvtonsvoan til rådighed for F. F. A. Den vil blive fornyet hvert år.

Financiering.

Dette omfattende ungdomsarbejde koster naturligvis penge, og de må skaffes. I Amerika er reklamen en meget stor faktor, og den har man fra første færd udnyttet, idet industri-virksomheder og handelsforetagender, der arbejder for landbruget, støtter foreningen på mange måder. Lærerne og undervisningsministeriets folk er fastlønnede, så pengene går udelukkende til gennemførelsen af mødearrangementer, belønninger o. lign.; men hertil skal også bruges store beløb. Firmaerne gør det imidlertid gerne. Man betaler dem så ved at udgive en fortegnelse over, hvem der har støttet »Future Farmers«, ved at hædre dem ved det nationale årsmøde og, hvad der naturligvis betyder noget for firmaerne, at de får lov at bringe billeder af »Future Farmers« og deres demonstrationer i deres reklamer.

Denne form for financiering virker i U. S. A. ikke på nogen måde anstødende, og den rummer ud over den økonomiske hjælp til foreningen jo også en betydelig propagandamæssig støtte, fordi mange flere mennesker ad denne vej bliver interesserede i at høre om »Future Farmers«, således at organi-

Fig. 9. New York States landbrugsskole ved Farmingdale på Long Island.

sationen bliver meget mere kendt og derigennem virker dragende på de unge.

Skal man rette nogen som helst indvending mod denne organisation, hvormed der ellers kun er godt at sige, må det vel være dette, at den sommetider kan drive udnyttelsen af konkurrencemomentet for vidt.

Det spiller måske lidt for stor rolle for en ung mand at blive »American Farmer«, og det kan også betyde lidt for meget for den lokale lærer, at han har en »American Farmer« i sin forening, fordi han i lidt for høj grad bliver vurderet efter, hvor god hans »Future Farmers«-forening er. Dette pres fører naturligvis en ensartethed over hele linien med sig, fordi alle vil stræbe efter at have gode »Future Farmers«-foreninger, men det kan måske af og til hæmme en lærers særegne egenskaber og initiativ.

De fordele, samarbejdet og sammenholdet fører med sig, er dog på den anden side så store, at de langt overskygger dette, og det kan ikke være for vidtgående at karakterisere »Future Farmers« som en af de største og mest effektivt arbejdende landboudomsorganisationer, der findes, ja, en af de fineste organisationer i det hele taget, der findes for unge mænd.